24/06/2020

Αρχιεπ. Αναστάσιος: 28 χρόνια προσφοράς στην Αλβανία

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Εικοσιοκτώ (28) χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την ημέρα που το Οικουμενικό Πατριαρχείο εξέλεξε ως Αρχιεπίσκοπο της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας τον από Ανδρούσης Αναστάσιο Γιαννουλάτο.

Ήταν 24 Ιουνίου του 1992 όταν η Εκκλησία της Αλβανίας αποκτούσε και πάλι κεφαλή ύστερα από χρόνια, καθώς το 1967 η Αλβανία του Χότζα ήταν η μοναδική αθεϊστική χώρα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Για 23 ολόκληρα χρόνια οι άνθρωποι απαγορευόταν να πιστέψουν στο Θεό πνίγοντας μέσα τους την ανάγκη τους να προσευχηθούν και να μιλήσουν για τον Θεό. Η φτώχεια, η πείνα και ο φόβος είχαν δημιουργήσει απεγνωσμένες γενιές και όσοι είχαν πάρει μυρωδιά από Θεό πάλευαν καθημερινά με τον πόθο τους να γονατίσουν και να παρακαλέσουν τον δημιουργό τους να τους λυπηθεί.

Με σύνθημα το ελπιδοφόρο μήνυμα «Χριστός Ανέστη», ο Αρχιεπίσκοπος είχε φτάσει στην Αλβανία από το 1991 ως Πατριαρχικός Έξαρχος προκειμένου να διαπιστώσει την κατάσταση που βρισκόταν τότε η Ορθόδοξη Εκκλησία στη χώρα. Η οργάνωση της Αυτοκεφάλου Ορθοδόξου

Εκκλησίας της Αλβανίας ξεκίνησε από μηδενική βάση. Το έδαφος ήταν κατεξοχήν πέτρινο και εχθρικό, υπήρχε μεγάλη καχυποψία λόγω της ελληνικής καταγωγής του και καμιά εξασφάλιση οικονομικών πόρων δεν υπήρχε. Όμως ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος δεν το έβαλε κάτω. Εργάστηκε σκληρά όλα αυτά τα χρόνια δίνοντας ελπίδα και βοήθεια σε όλους ανεξαιρέτως στην Αλβανία. Μέσα σε αυτά τα 28 χρόνια προσφοράς όντας στο πηδάλιο της Εκκλησίας προχώρησε στην ανασύσταση και ανασυγκρότηση της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας διαμορφώνοντας αρχικά νεό καταστατικό χάρτη το 2006. Καθόρισε επίσης τις σχέσεις της Εκκλησίας με την Πολιτεία με επίσημη Συμφωνία, η οποία έγινε νόμος του κράτους το 2009. Παράλληλα ξεκίνησε τους αγώνες διεκδίκησης της Εκκλησιαστικής περιουσίας την οποία το αθεϊστικό κράτος είχε δεσμεύσει.

Χάρις στις προσπάθειες του Αρχιεπισκόπου η Αλβανία απέκτησε σχολεία, πανεπιστήμια, ναούς, χώρους εργασίας και παραγωγής έργου για τις υπηρεσίες της εκκλησίας, οικοτροφεία, πνευματικά κέντρα, χώρους αγάπης και φιλοξενίας για ορφανά και ηλικιωμένους, θεολογική ακαδημία για της εκπαίδευση των στελεχών της και η Αρχιεπισκοπή έγινε το σημείο αναφοράς για τους Χριστιανούς, ανοίγοντας την αγκαλιά της και σε όποιον άλλον είχε ανάγκες χωρίς διακρίσεις.

Παρακολουθήστε ένα οδοιπορικό του Πρακτορείου ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ στην Αλβανία και το σωτήριο έργο του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου:

Αποστολή Αλβανία: Μαρία Γιαχνάκη
Εικονολήπτης: Ανδρέας Χαλκιόπουλος
Μοντάζ: Μαριάνθη Ματζίρη

Πλάνα Αρχείου Αφρικής – Αλβανίας: Μαρία Μαυρίκου

Οδοιπορικό στην Αλβανία- Η χώρα που αναγεννήθηκε από τις στάχτες της αθεϊας με το σωτήριο έργο του Αρχιεπισκόπου Αναστάσιου- Δείτε το αφιέρωμα

Μέσα στην πολυθρησκευτική κοινωνία της Αλβανίας ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος καλλιέργησε σχέσεις ειρηνικής συμβίωσης και συνεργασίας με τις άλλες θρησκευτικές κοινότητες. Σημαντική υπήρξε η συμβολή του όταν το 1997 , την περίοδο που επικρατούσε αναρχία και χάος στην Αλβανία, παρέμεινε στα Τίρανα παρά τον κίνδυνο που υπήρχε καθώς βρισκόταν μονίμως στο στόχαστρο εθνικιστικών κύκλων, στέλνοντας μηνύματα για αυτοσυγκράτηση και ηρεμία προς όλες τις κατευθύνσεις.

Τα λόγια ενός πρώην Πρωθυπουργού της Αλβανίας, του Φάτος Νάνο, για τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιος και το έργο του είναι χαρακτηριστικά:

«Δεν μπορώ να σκεφτώ οποιονδήποτε άλλο που να έχει προσφέρει περισσότερα για την αναγέννηση της Αλβανίας ως ενός ελεύθερου ευρωπαϊκού έθνους».

Δυστυχώς, η Αλβανία άργησε να δικαιώσει αυτούς τους αγώνες του Αρχιεπισκόπου καθώς μόλις πριν 3 χρόνια, και συγκεκριμένα στις 22 Δεκεμβρίου 2017, δια του Προέδρου της Αλβανικής Δημοκρατίας Ιλίρ Μέτα χορήγησε στον Μακαριώτατο την Αλβανική υπηκοότητα παρά το γεγονός ότι ο ίδιος το είχε ζητήσει επανειλημμένα κατά καιρούς.

Στα ενενήντα του χρόνια ο Αρχιεπίσκοπος συνεχίζει να ζει στο ίδιο κελάκι και να προσεύχεται γονατιστός, να παρακαλάει και να δοξάζει τον Θεό για το μόχθο, τους πειρασμούς, και τα δάκρυα που του χάρισε απλόχερα αλλά κυρίως για την ανασύσταση της Εκκλησίας της Αλβανίας.

Το έργο του έγραψε ιστορία στην Αλβανία και να θυμίσουμε εδώ τα λόγια του Οικουμενικού Πατριάρχη όταν επισκέφθηκε την Αλβανία πριν αρκετά χρόνια και είπε στο πλήθος που τον υποδέχθηκε: “Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος είναι ένα δώρο του Θεού στην ανθρωπότητα”.

Δείτε πάλι τη συνέντευξη που παραχώρησε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος στη Μαρία Γιαχνάκη για την εποχή που άφησε την ιεραποστολή στην Αφρική και ανέλαβε την ακόμη πιο δύσκολη ιεραποστολή στην Αλβανία τονίζοντας ότι “όλα τα θαύματα τα κάνει ο Θεός.»

Η ζωή του

Γεννήθηκε στον Πειραιά, 4. 11. 1929. Έλαβε το απολυτήριο Γυμνασίου το έτος 1947 (άριστα 199/11) και το Πτυχίο της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1952 (άριστα 9,53 – η υψηλότερη βαθμολογία πτυχιούχου της Θεολογικής Σχολής Αθηνών). Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές Θρησκειολογίας, Εθνολογίας, Ιεραποστολικής, Αφρικανολογίας, στα Πανεπιστήμια Αμβούργου και Μαρβούργου Γερμανίας (1965-69), ως υπότροφος του γερμανικού Ιδρύματος Alexander von Humboldt. Αναγορεύθηκε Διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1970, ομόφωνα άριστα, με ειδικό βραβείο). Στη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας (1952-54) φοίτησε στις Σχολές Εφέδρων Αξιωματικών Σύρου και Διαβιβάσεων Χαϊδαρίου (και στις δύο πρώτευσε και έγινε «Αρχηγός Σχολής»).

Μελέτησε τα διάφορα θρησκεύματα (Αφρικανικά θρησκεύματα, Ινδουϊσμό, Βουδδισμό, Ταοϊσμό, Κομφουκιανισμό, Ισλάμ) στις χώρες που ακμάζουν (Κένυα, Ουγκάντα, Τανζανία, Νιγηρία, Ινδία, Ταϋλάνδη, Κεϋλάνη, Κορέα, Ιαπωνία, Κίνα, Βραζιλία, Καραβαϊκή, Λίβανο, Συρία, Αίγυπτο, Τουρκία κ.α.). Γλώσσες: εκτός της μητρικής και της αρχαίας ελληνικής, αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, αλβανικά. Γνωρίζει επίσης λατινικά, ισπανικά, ιταλικά, ρωσικά, κισουαχίλι.

Διακρίσεις

Τιμήθηκε με τα παράσημα του Τιμίου Σταυρού του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, Α΄ Τάξεως, του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας (1985)· της Αγίας Αικατερίνης της Μονής Σινά (1985)· του Κυρίλλου και Μεθοδίου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Τσεχοσλοβακίας (1986). Έλαβε το Αργυρούν μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών, «ως εμπνευστής και πρωτοπόρος της ιεραποστολικής θεολογίας και δράσεως» (1987)˙ από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό τον Χρυσούν Σταυρόν μετά δάφνης (1994), «για τις πολύτιμες υπηρεσίες του στην Ορθοδοξία, την Εκκλησία, τον λαό της Αλβανίας και την πολυσήμαντη συμβολή του στην προώθηση της φιλίας των λαών Ελλάδος και Αλβανίας»· τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος Τιμής (1997) της Ελληνικής Δημοκρατίας· το παράσημο του Ισαποστόλου μεγάλου ηγεμόνος Βλαδιμήρου (Α’ τάξεως) της Ρωσικής Εκκλησίας (1998)· το παράσημο του Αποστόλου Ανδρέου του Οικουμενικού Πατριαρχείου

(1999)· τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος των Ορθοδόξων Σταυροφόρων του Παναγίου Τάφου (2000). Το «βραβείο έργου ζωής» του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού, για τις προσπάθειές του για την ειρήνη και συνεργασία των λαών της Βαλκανικής και την ενδυνάμωση του οικουμενικού πνεύματος της Ορθοδοξίας (2000).

Τιμήθηκε επίσης με τα βραβεία Athenagoras Human Rights Award 2001 (Νέα Υόρκη)· το «Pro Humanitate» (2001), του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Ιδρύματος Pro Europe (Freiburg)· του Μεγαλόσταυρου του Τάγματος του Αποστόλου Παύλου της Εκκλησίας της Ελλάδος (2001)· το Χρυσό μετάλλιο Τιμής και Ευποιΐας της Πόλης των Αθηνών (2001)· το Χρυσό Κλειδί της πόλης Θεσσαλονίκης (2002), της Λαμίας (2002)· το "Οδύσσειο βραβείο" της Παγκόσμιας ομοσπονδίας Κεφαλλήνων και Ιθακησίων (2002)· Επίτιμος Δημότης Κεφαλληνίας (2002)· το Πολωνικό ανθρωπιστικό βραβείο, «Ecce Homo» για τη συνεπή δράση με ανιδιοτελή αγάπη προς τον συνάνθρωπο (2003). Μετάλλιο της πόλεως των Αθηνών (2003). Παράσημο από τον Πρόεδρο της Ρουμανικής Δημοκρατίας (2003). Χρυσό Μετάλλιο Α' Τάξεως Δήμου Πειραιώς (2005). Επίτιμος δημότης Τιράνων (2005) και Κορυτσάς (2007). Βραβείο «διακεκριμένων δραστηριοτήτων για την ενότητα των Ορθοδόξων Εθνών» (Μόσχα 2006). Παράσημο «Πρίγκιπος Γιαροσλάβ του Σοφού» Γ΄ τάξεως, της Δημοκρατίας της Ουκρανίας (2008). «Μέγα Χρυσόν Παράσημον του Αποστόλου Βαρνάβα» της Εκκλησίας της Κύπρου (2008). Μεγαλόσταυρο του Αποστόλου Μάρκου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής (2009). Παράσημο «Γεωργίου Καστριώτη – Σκεντέρμπεη» της Δημοκρατίας της Αλβανίας (2010)˙ Ανώτατο παράσημο της Εκκλησίας της Σερβίας του Αυτοκράτορος Αγίου Κωσταντίνου του Μεγάλου (2013)˙ Ανώτατο παράσημο «Πρίγκιπος Γιαροσλάβ του Σοφού» Α΄ τάξεως της Δημοκρατίας της Ουκρανίας (2013). «Βραβείο δοκιμίου ελευθέρου στοχασμού» Παν. Φωτέα (2015). Παράσημο του Αγίου Ιωάννου Βλαδιμήρου του Πατριαρχείου Σερβίας (2016)˙ Επίτιμος δημότης Δυρραχίου (2016), Καλαμάτας (2016), Λάρισας (2017), Πρέβεζας (2017).

Είπαν:

α) ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος έγραψε στο χαιρετιστήριο μήνυμα του επιστρέφοντας από τα Τίρανα: «Αναπολούντες ήδη τα υπό την εμπνευσμένην καθοδήγησιν και επίβλεψιν της Υμετέρας Μακαριότητας επιτευχθέντα κατά την διαρρεύσασαν δεκαετίαν, ομολογούμεν ότι πρόκειται περί εξαισίου θαύματος, παρόμοιον του οποίου εις ουδεμίαν των λοιπών Ορθοδόξων Εκκλησιών των άρτι εξελθουσών των ασφυκτικών πιέσεων των αθεϊστικών καθεστώτων, επετελέσθη»

β) Ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος κατά την επίσημη επίσκεψή του στην Αλβανία εδήλωσε: «Αν υπάρχει ένας άνθρωπος που ευεργέτησε την Αλβανία αυτός είναι ο Αναστάσιος»

γ) Ο Πάπας και πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Θεόδωρός Β εδήλωσε στον εναρκτήριο λόγο του: «Το στίγμα μου είναι να είμαι ταπεινός. Πρότυπο, ίνδαλμα, παράδειγμα και στήριγμά μου στην ιεραποστολή έχω τον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας Αναστάσιο».